

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 28 grudnia 1960 r. (poz. 9).

WYKAZ ARTYKUŁÓW

Lp.	Nazwa artykułu	Nazwa jednostki, której należy artykuł zaoferować
	A. Artykuły wytwarzane przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego:	
1	Ocet	Centralny Zarząd Hurtu Spożywczego
2	Makaron	" " " "
3	Cegła z wyłączeniem cegły pozaklasowej	Terenowo właściwa wojewódzka centrala materiałów budowlanych
4	Sączki	" " "
5	Dachówka palona	" " "
6	Pustaki palone stropowe	" " "
7	Maszyny rolnicze	Centrala Handlowa Sprzętu Rolniczego
	B. Artykuły wytwarzane przez spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy:	
1	Skóry twarde i miękkie	Centralny Zarząd Handlu Obuwem
2	Ocet	Centralny Zarząd Hurtu Spożywczego
3	Maszyny rolnicze	Centrala Handlowa Sprzętu Rolniczego

10

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1960 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki funduszami dobrowolnych świadczeń społecznych.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady gospodarki funduszami dobrowolnych świadczeń społecznych tworzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie funduszy dobrowolnych świadczeń społecznych (Dz. U. Nr 39, poz. 233), zwanym dalej „rozporządzeniem”.

§ 2. 1. Wpłaty organizacji, osób fizycznych i funduszy, o których mowa w § 1 rozporządzenia, zwanych dalej „świadczącymi”, wpływają na rachunek funduszy dobrowolnych świadczeń społecznych, utworzonych na podstawie rozporządzenia.

2. Rachunki funduszy, o których mowa w ust. 1, zwanych dalej „funduszami”, otwiera się na zlecenie zainteresowanych organów lub instytucji we właściwych terytorialnie oddziałach Narodowego Banku Polskiego.

3. Jeżeli fundusz jest przeznaczony w całości na finansowanie określonej inwestycji w zakresie budownictwa inwestycyjnego i stanowi wyłączne źródło finansowania tej inwestycji — rachunek funduszu otwiera się we właściwych terytorialnie oddziałach banku finansującego inwestycje.

4. Prawo dysponowania rachunkiem funduszu powstaje po złożeniu odpisu uchwały lub decyzji, podjętej w myśl § 2 rozporządzenia.

5. Dla każdego rodzaju przeznaczenia, określonego przez świadczącego, otwiera się odrębny rachunek funduszu.

6. Na rachunki funduszy rad narodowych niższego stopnia wpływają również środki z rachunków funduszy rad narodowych wyższego stopnia, przyznawane zgodnie z § 6 rozporządzenia.

7. Organ przyznający środki w myśl ust. 6 określa równocześnie ustalone przez świadczących przeznaczenie funduszu.

§ 3. 1. Właściwy organ podejmuje uchwałę lub decyzję, o których mowa w § 2 rozporządzenia:

- 1) w zakresie funduszy rad narodowych (z wyjątkiem funduszy przeznaczonych zgodnie z § 6 rozporządzenia na finansowanie zadań rad narodowych niższego stopnia) — w trybie określonym w art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221),
- 2) w zakresie funduszy ministerstw (urzędów centralnych) i jednostek im podległych oraz funduszy przeznaczonych zgodnie z § 6 rozporządzenia na finansowanie zadań rad narodowych niższego stopnia — w drodze zaawertowania planu finansowego funduszu.

2. Tryb określony w ust. 1 pkt 2 może mieć zastosowanie również w przypadkach, gdy fundusz rady narodowej przeznaczony jest na cele, na które nie były przewidziane kredyty w budżecie tej rady.

3. W uchwale lub decyzji, o której mowa w § 2 rozporządzenia, właściwy organ wymienia również określone przez świadczących przeznaczenie środków oraz dysponenta funduszu.

§ 4. 1. Plan finansowy funduszu uwzględnia po stronie dochodów zadeklarowane przez poszczególnych świadczących wpłaty na fundusz, a jeżeli fundusz powstaje ze środków gromadzonych przez radę narodową wyższego stopnia zgodnie z § 6 rozporządzenia, plan ten określa wysokość przyznanych środków.

2. Po stronie wydatków plan finansowy funduszu określa podział wydatków według obowiązującej klasyfikacji budżetowej oraz w miarę potrzeby — ich podział na poszczególne cele, w przypadkach zaś gdy fundusz zgodnie z § 6 rozporządzenia przeznaczony jest na finansowanie zadań rad narodowych niższego stopnia, plan ten określa podział środków na poszczególne fundusze tych rad.

3. W przypadkach określonych w § 2 ust. 3 zarządzenia planem finansowym funduszu jest plan rzeczowo-finansowy danej inwestycji.

§ 5. 1. Zmiany planów finansowych funduszy przeprowadzają organy uprawnione do ich zatwierdzania (§ 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 zarządzenia).

2. Zmiany planu finansowego lub budżetu terenowego, połączone ze zmianą określonego przez świadczącego przeznaczenia środków, mogą być dokonane tylko za zgodą świadczącego.

§ 6. 1. Dysponentem funduszu przeznaczonego na cele należące do zadań rad narodowych, objętych jedną częścią budżetu, jest organ będący dysponentem kredytów budżetowych tej części, w pozostałych przypadkach dysponentem funduszu rady narodowej jest wydział finansowy.

2. Dysponentem funduszu rady narodowej gromady, miasta nie stanowiącego powiatu lub osiedla jest prezydium tej rady.

3. Dysponentem funduszu przeznaczonego na cele nie należące do zadań rad narodowych jest właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) albo określony przezeń organ lub instytucja podległa.

4. Organy i instytucje, o których mowa w ust. 3, mogą wyznaczyć dysponentów funduszu II i III stopnia, którym właściwe oddziały Narodowego Banku Polskiego otwierają odrębne rachunki.

5. W przypadkach określonych w § 2 ust. 3 zarządzenia dysponentem funduszu jest instytucja będąca inwestorem danej inwestycji.

§ 7. 1. Środki zgromadzone na rachunku funduszu, przeznaczone na dofinansowanie zadań rady narodowej, przelewane są w celu wykorzystania na dochód budżetu tej rady.

2. Środki zgromadzone na rachunku funduszu zgodnie z § 6 rozporządzenia mogą być — po podjęciu przez prezydium rady narodowej niższego stopnia uchwały, o której mowa w § 2 rozporządzenia — przebrane bezpośrednio na dochód budżetu tej rady.

3. W przypadkach, o których mowa w § 3 ust. 2 zarządzenia, środki zgromadzone na rachunku funduszu podlegają bezpośrednio wydatkowaniu z tego rachunku nie wyłączając środków na finansowanie zakupów inwestycyjnych. Środki na inwestycje w zakresie budownictwa inwestycyjnego przelewane są na rachunki finansowania inwestycji.

4. Środki zgromadzone na rachunku funduszu, którego dysponentem jest organ lub instytucja określona w § 6 ust. 3 zarządzenia, podlegają bezpośrednio wydatkowaniu z tego rachunku bądź przelaniu na rachunek funduszu jednostek niższego stopnia z zastosowaniem przepisów ust. 3 w przedmiocie sposobu finansowania inwestycji.

5. Nie wykorzystane środki funduszu na rachunku finansowania inwestycji podlegają zwrotowi na rachunek funduszu.

§ 8. Po wykonaniu zadania, na które fundusz został przeznaczony, dysponent funduszu poleca przelanie pozostałych na rachunku funduszu środków zgodnie z § 5 ust. 3 rozporządzenia i zamknięcie tego rachunku.

§ 9. W sprawach nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem mają zastosowanie odpowiednie przepisy, dotyczące gospodarki finansowej jednostek państwowych, a w szczególności przepisy o wykonywaniu budżetu i rachunkowości budżetowej.

§ 10. 1. W załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-60, poz. 914, z 1953 r. Nr A-1, poz. 20, Nr A-79, poz. 939 i Nr A-116, poz. 1501, z 1954 r. Nr A-36, poz. 501 i Nr A-45, poz. 642, z 1955 r. Nr 40, poz. 391, Nr 65, poz. 857 i Nr 105, poz. 1414), w brzmieniu zarządzeń Ministra Finansów z dnia 23 lutego 1957 r. w sprawie zasad gospodarowania środkami na finansowanie scentralizowanych akcji gospodarczych (Monitor Polski Nr 20, poz. 149), z dnia 12 lipca 1958 r. w sprawie zasad lokowania zakładowych funduszy mieszkaniowych na rachunkach bankowych oraz zasad i trybu udzielania pożyczek ze środków funduszu (Monitor Polski Nr 55, poz. 319) oraz z dnia 29 czerwca 1959 r. w sprawie środków specjalnych państwowych szkół muzycznych I stopnia oraz państwowych ognisk muzycznych (Monitor Polski Nr 61, poz. 306) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się typ 1 (Dary społeczne),
- 2) w poz. 10:
 - a) w kolumnie „Określenie jednostek budżetowych” skreśla się wyrazy „przyszkolone i „kolonie, obozy i półkolonie”,
 - b) w kolumnie „Określenie dochodów” dotychczasowa treść otrzymuje brzmienie:
 - a) dobrowolne wpłaty rodziców i opiekunów,
 - b) dotacje z funduszu zakładowego”,
 - c) w kolumnie „Określenie wydatków” dotychczasowa treść otrzymuje brzmienie: „wydatki bieżące i inwestycyjne związane z poprawą warunków opieki i jakości świadczeń”,
- 3) skreśla się typ 16 (Akcja uporządkowania m. st. Warszawy).
- 4) dodaje się poz. 24 w brzmieniu:
 - a) w kolumnie „Oznaczenie typu środków” — „24”,
 - b) w kolumnie „Nazwa” — „Totalizator Sportowy”,
 - c) w kolumnie „Określenie jednostek budżetowych” — „Główny Komitet Kultury Fizycznej, wojewódzkie komitety kultury fizycznej (komitety kultury fizycznej miast wyłączonych z województw), powiatowe komitety kultury fizycznej (komitety kultury fizycznej miast stanowiących powiaty), inne jednostki budżetowe, otrzymujące środki pochodzące z zysku p.p. „Totalizator Sportowy” bezpośrednio z Głównego Komitetu Kultury Fizycznej lub za pośrednictwem terenowych komitetów kultury fizycznej,”
 - d) w kolumnie „Określenie dochodów” — „przelewy z innych rachunków środków specjalnych, wpływy z „Totalizatora Sportowego”
 - e) w kolumnie „Określenie wydatków” — „inwestycje, kapitalne remonty, dotacje, przelewy na inne rachunki środków specjalnych”.

2. W załączniku nr 2 do zarządzenia powołanego w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się klasyfikację środków specjalnych typu 1 (Dary społeczne);
- 2) klasyfikacja środków specjalnych typu 10 (Poprawa warunków w urządzeniach socjalnych) otrzymuje brzmienie:

„Dochody

§ 1 Dobrowolne wpłaty rodziców i opiekunów

§ 2 Dotacje z funduszu zakładowego

Wydatki

W wydatkach środków specjalnych typu 10 stosuje się paragrafy i pozycje obowiązującej klasyfikacji budżetowej”;

3) skreśla się klasyfikację środków specjalnych typu 16 (Akcja uporządkowania m. st. Warszawy);

4) dodaje się następujące uzupełnienie:

„Typ 24 (Totalizator Sportowy)

Dochody

§ 0 Przelewy z innych rachunków środków specjalnych

§ 27 Wpływy z Totalizatora Sportowego

Wydatki

§ 15 Zakupy inwestycyjne

§ 16 Różne inwestycje

§ 18 Kapitałne remonty

§ 19 Dotacje dla organizacji społecznych i na czyny społeczne

§ 20 Dotacje dla zakładów budżetowych i inne

§ 50 Przelewy na inne rachunki środków specjalnych”.

§ 11. Znosi się środki specjalne, tworzone na podstawie

zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie pozabudżetowych środków specjalnych na finansowanie inwestycji (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-1, poz. 22).

§ 12. 1. Saldo rachunków środków specjalnych określonych w § 10 ust. 1 pkt 1 i 3 zarządzenia (dary społeczne i akcja uporządkowania m. st. Warszawy) oraz środków specjalnych tworzonych na podstawie zarządzenia, o którym mowa w § 11 zarządzenia, podlega przelaniu:

1) w jednostkach określonych w pozycji 10 załącznika nr 1 do zarządzenia powołanego w § 10 ust. 1 — na rachunki środków specjalnych typu 10,

2) w pozostałych jednostkach — na właściwe rachunki funduszy świadczeń społecznych.

2. Jednostki posiadające do dnia wejścia w życie zarządzenia środki specjalne typu Akcj Totalizator Sportowy przeprowadzają tylko zmianę nazwy rachunku.

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie pozabudżetowych środków specjalnych na finansowanie inwestycji (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-1, poz. 22).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

11

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 20 grudnia 1960 r.

w sprawie wprowadzenia do wypieku i obrotu chleba pszenno-żytnego pod nazwą „praski”.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i zarządzenia nr 251 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 1957 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 98, poz. 570) oraz zarządzenia nr 249 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1960 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów dotyczących produkcji pieczywa (Monitor Polski Nr 94, poz. 419) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się na wypiek i dopuszcza do obrotu chleb pszenno-żytni pod nazwą „praski”, którego normy zużycia surowców i minimalnej wydajności wypieku są następujące:

A. Opis:

chleb produkowany na kwasie przy użyciu drożdży z dodatkiem soli, formowany na deskach lub w koszyczkach, wypiekany w bochenkach o podłużnym kształcie, posy-

pywany makiem lub czarnuszką, jeżeli konsumenci na danym terenie tego sobie życzą.

B. Receptura:

1) mąka żytnia typ 800 — 40 kg

2) mąka pszenna typ 850 — 60 „

3) sól biała — 1,5 „

4) drożdże od 0,5 do 1,0 „

5) do posypywania wierzchniej skórki chleba:

a) mak od 0,20 kg do 0,40 kg

lub b) czarnuszka od 0,15 kg do 0,25 kg

6) do posypywania desek i koszyczków:

a) otręby — 0,70 kg

lub b) mączka ziemniaczana „superior” — 0,30 kg

C. Wydajność minimalna przy wadze 1 kg:

1) bochenki formowane na deskach — 134,

2) bochenki formowane w koszyczkach — 135.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz

12

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 1 stycznia 1961 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych będących przedmiotem przestępstw dewizowych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ustala się, co następuje:

W sprawach o przestępstwa dewizowe przy przeliczaniu dewiz i pieniędzy zagranicznych stosuje się odpowiednie przewidziane w obowiązujących tabelach kursowych średnie kursy:

a) podstawowe z dopłatą — w stosunku do walut krajów wymienionych w części „Kursy podstawowe z do-

płatą” każdorazowo obowiązującej tabeli kursowej,

b) specjalne — w stosunku do walut krajów wymienionych w części „Kursy specjalne” każdorazowo obowiązującej tabeli kursowej.

Jednocześnie traci moc obwieszczenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 9 grudnia 1960 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych będących przedmiotem przestępstw dewizowych (Monitor Polski Nr 90, poz. 410).
Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. Cz. Bajera